

РЕШЕНИЕ

№ 5426

гр. София, 14.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5644** по описа за **2020** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Д. С. Ал-Х. против Решение от 23.04.2020г. на Софийски районен съд/СРС/ по НАХД № 1541 по описа за 2019 година, с което е потвърдено Наказателно постановление № 149 от 21.12.2018г., издадено от началник на Митница Аерогара С., с което на жалбоподателя за нарушение на разпоредбите на чл.3 от Регламент №1889/ 2005г. на ЕП и Съвета, чл.11А, ал.1 от ВЗ и във връзка с чл. 2, ал. 1 от Наредба №Н-1 от 01.02.2012г. за пренасянето през границата на страната на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия със и от тях и за водене на митнически регистри по чл.10а от ВЗ е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1000.00 /хиляда/ лева на основание чл.18, ал.1 от ВЗ, във връзка с чл. 27 от ЗАНН. На основание чл.20 от ВЗ са отнети в полза на държавата задържаните с разписка 0098880/ 12.08.2018г. парични средства в размер на 26 000 /двадесет и шест хиляди/ евро и 220 /двеста и двадесет/ щатски долара с обща равностойност при валутен курс за митнически цели 51 222.16 /петдесет и една хиляди двеста двадесет и два/ лева и 16 стотинки. Решението се обжалва, като незаконосъобразно, по съображения подробно изложени в депозираната касационна

жалба. Иска се неговата отмяна и такава на наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не изпраща представител .

Ответникът – редовно призован, чрез процесуалния си представител моли касационната жалба да бъде отхвърлена в частта относно наложеното наказание. По отношение отнемането на средствата – предмет на нарушение, предоставя на съда.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, моли решението на СРС да бъде отменено в частта относно отнемането на паричните средства-предмет на нарушение, а в останалата част – оставено в сила.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е допустима.

Разгледана по същество е частично основателна. Съображенията за това са следните:

С обжалваното решение е потвърдено процесното НП, с което на Д. С. Ал-Х. е наложено административно наказание – глоба в размер на 1 000 лв. и са отнети в полза на държавата пренасяните от него парични средства, за нарушение на разпоредбите на чл.3 от Регламент №1889/ 2005г. на ЕП и Съвета, чл.11А, ал.1 от ВЗ и във връзка с чл. 2, ал. 1 от Наредба №Н-1 от 01.02.2012г. за пренасянето през границата на страната на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия със и от тях и за водене на митнически регистри по чл.10а от ВЗ.

От фактическа страна, съдът е приел за установено, че на 12.08.2018 в салон „Пристигащи”, Терминал 1 на Митница „Аерогара” С., при извършване на проверка на пътници, пристигащи от Д. с полет на W. № W 64430, служители на ответника установили, че Д. С. Ал-Х. пренася валута - 26 000 /двадесет и шест хиляди/ евро и 220 /двеста и двадесет/ американски долара, които не са декларирани по установения ред.

Фактическата обстановка актосъставителят квалифицирал като нарушение на разпоредбите на чл.3 от Регламент №1889/ 2005г. на ЕП и Съвета, чл.11А, ал.1 от ВЗ и във връзка с чл. 2, ал. 1 от Наредба №Н- 1 от 01.02.2012г. за пренасянето през границата на страната на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия със и от тях и за водене на митнически регистри по чл.10а от ВЗ. Срещу съставения АУАН не са направени възражения .

На основание така изготвения акт за установяване на административно нарушение, е съставено процесното наказателно постановление, с което на жалбоподателя е

наложена имуществена санкция в размер на 3000 /три хиляди/ лева на осн. чл.185, ал.2 ЗДДС за нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговски обекти чрез фискални устройства/Наредбата/.

От правна страна, Софийски районен съд е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения.

По съществуващото на нарушението, съдът е приел, нарушението за безспорно установено.

Съдът намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно в частта относно наложеното административно наказание „глоба“..

Касационната инстанция споделя извода на първоинстанционния съд, че при съставянето на АУАН и при издаването на НП, не са допуснати съществени процесуални нарушения. Подобни възражения не се навеждат и от жалбоподателя.

Пред административния съд се излагат доводи за некомпетентност на органа, издал процесното НП.

Настоящия съдебен състав се солидаризира със становището на решаващия съд, че жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение.

В оспореното решение е направен анализ на събраните в хода на производството писмени, гласни доказателства и заключение на съдебно-техническа експертиза, като правилно и в съответствие с доказателствената съвкупност е прието, че жалбоподателят умишлено не е декларирал пренасяната от него валута. В тази връзка съдът е дал вяра на показанията на митническите служители, които единно и непротиворечиво сочат, че жалбоподателят първоначално е отрекъл да има нещо за деклариране, а впоследствие е заявил, че пренася значително по-малка сума пари. С горното се опровергава тезата на последния, че имал намерение да изпълни задължението си, вменено със ВЗ, но поради отсъствие на съответен служител, не могъл да го стори.

Ето защо, настоящата инстанция споделя извода на първоинстанционния съд, че жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение, поради което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност и му е наложена глоба в размер на 1000 лева.

По отношение на постановеното с процесното НП отнемане в полза на държавата на паричната сума – предмет на нарушението, съдът намира следното:

С обжалваното решение съдът е потвърдил наказателното постановление и в тази част. Извън обсъждането на съда са останали възраженията в жалбата за нарушено право на ЕС и несъответствие с практиката на СЕС и ЕСПЧ. Горното е довело до немотивираност на съдебния акт и обуславя неговата отмяна на това основание, като постановен при допуснатото съществено процесуално нарушение.

По същество, настоящият съдебен състав се солидаризира с доводите на жалбаподателя, че при постановяване на своето решение първоинстанционният съд не е съобразил тълкуването на Европейският съд на чл. 3 от Регламент № 1889/2005, от чл. 9, параграф 1 от същия. Според СЕС всяка държава- членка трябва да предвиди в националното законодателство административни или санкционни мерки, но такива, които не надхвърлят границите на необходимото за постигане на легитимно преследваните от закона цели (решение от 16.07.2015 г., С., С-255/14, EU:C:2015:475, т. 22). В този контекст съдът уточнява, че строгостта на санкциите трябва да бъде в съответствие с тежестта на наказваните с тях нарушения, като по-специално се гарантира реално възпиращ ефект и същевременно се съблюдава основният принцип на пропорционалност. Нерелевирането на фактора на законност на пренасяните и недеклаирани суми при налагане на наказание и в частност отнемането им в полза на държавата, само по себе си противоречи на принципите и целите на Регламента.

Практиката на Съда на Европейския съюз е константна и непротиворечива в насока, че при неизпълнение на задължение за деклариране на парични средства, пренасяни в брой през границата на ЕС от трета страна, с установен законен произход, санкция, изразяваща се в глоба от една страна и в отнемане в полза на държавата на пренасяната сума от друга, е незаконосъобразна и противоречаща на един на от основните принципи и свободи на ЕС, а именно свободното движение на капитали и съразмерност на налаганата санкция и извършеното нарушение.

Първоинстанционният съд е следвало на основание чл.288, ал.2 ДФЕС да не приложи националната разпоредба, а именно чл. 20 ВЗ (към настоящия момент отменена), тъй като същата противоречи на чл. 4, §2 и чл. 9, §1 от Регламент (ЕО) 1889/2005 на Европейския парламент и на Съвета. Още повече, че във връзка с отправено по друго дело със същата фактическа обстановка преюдициално запитване на български съд, отнасящо се до тълкуването на чл. 9 пар. 1 от Регламент (ЕО) № 1889/2005 г. на Европейския парламент и на Съвета от 26.10.2005 г. относно контрола на пари в брой, които се внасят и изнасят от Общността (Регламент (ЕО) № 1889/2005 г.) и чл. 49, пар. 3 от Хартата на основните права на Европейския съюз, СЕС се е произнесъл с Определение от 03.10.2019 г. на СЕС по дело С- 652/2018 г. че цитираната разпоредба , трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в настоящото производство, която като санкция за неизпълнение на предвиденото в чл. 3 от Регламента задължение за деклариране, освен налагане на административно наказание глоба, предвижда и отнемане на недеклаираната сума в полза на държавата.

Отделно от това, с изменение на Валутния закон / ДВ, бр. 14 от 18.02.2020г./ разпоредбата на чл.20, съобразно която паричната сума –предмет на нарушение, подлежи на отнемане в полза на държавата, е отменена.

Ето защо, следва да се приеме, че е налице различна нормативна разпоредба, която като по-благоприятна за нарушителя, следва да намери приложение. Горното, освен изложените по-горе съображения, също обуславя отмяна на обжалваното НП в тази му част на основание чл. 3 ал.2 от ЗАНН. Като е достигнал до обратен извод и е

потвърдил постановлението и в тази част, първоинстанционният съд е постановил решение в противоречие с материалния закон.

С оглед горните мотиви, съдът приема, че атакуваното решение е правилно в частта относно наложеното административно наказание „глоба“ и като такова, следва да бъде оставено в сила в тази част. В останалата – досежно постановеното отнемане предмета на нарушение, е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, като вместо него се постанови друго, с което обжалваното наказателното постановление бъде отменено.

Касаторът е заявил искане за присъждане на сторените по делото разноски. Видно от представения по делото договор за правна помощ, същият е заплатил изцяло и в брой адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред АССГ в размер на 1000 лева.

Предвид изхода на правния спор и частичната отмяна на първоинстанционния съдебен акт, съдът намира искането за основателно за половината от заплатения хонорар, а именно за сумата от 500 лева.

По изложените съображения, и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 23.04.2020г. на Софийски районен съд/СРС/ по НАХД № 1541 по описа за 2019 година, в частта в която е потвърдено Наказателно постановление № 149 от 21.12.2018г., издадено от началник на Митница Аерогара С., с което на Д. С. Ал-Х. за нарушение на разпоредбите на чл.3 от Регламент №1889/ 2005г. на ЕП и Съвета, чл.11А, ал.1 от ВЗ и във връзка с чл. 2, ал. 1 от Наредба №Н-1 от 01.02.2012г. за пренасянето през границата на страната на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия със и от тях и за водене на митнически регистри по чл.10а от ВЗ на основание чл.20 от ВЗ са отнети в полза на държавата задържаните с разписка 0098880/ 12.08.2018г. парични средства в размер на 26 000 /двадесет и шест хиляди/ евро и 220 /двеста и двадесет/ щатски долара с обща равностойност при валутен курс за митнически цели 51 222.16 /петдесет и една хиляди двеста двадесет и два/ лева и 16 стотинки, КАТО ВМЕСТО ТОВА

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 149 от 21.12.2018г., издадено от началник на Митница Аерогара С., в частта, в която на Д. С. Ал-Х. за нарушение на разпоредбите на чл.3 от Регламент №1889/ 2005г. на ЕП и Съвета, чл.11А, ал.1 от ВЗ и във връзка с чл. 2, ал. 1 от Наредба №Н-1 от 01.02.2012г. за пренасянето през границата на страната на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия със и от тях и за водене на митнически регистри по чл.10а от ВЗ на основание чл.20 от ВЗ са отнети в полза на държавата задържаните с разписка 0098880/ 12.08.2018г. парични средства в размер на 26 000 /двадесет и шест хиляди/ евро и 220 /двеста и двадесет/ щатски долара с обща равностойност при валутен курс за митнически цели 51 222.16 /петдесет и една хиляди двеста двадесет и два/ лева и 16

СТОТИНКИ

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 23.04.2020г. на Софийски районен съд/СРС/ по НАХД № 1541 по описа за 2019 година, в частта в която е потвърдено Наказателно постановление № 149 от 21.12.2018г., издадено от началник на Митница Аерогара С., с което на Д. С. Ал-Х. за нарушение на разпоредбите на чл.3 от Регламент №1889/2005г. на ЕП и Съвета, чл.11А, ал.1 от ВЗ и във връзка с чл. 2, ал. 1 от Наредба №Н-1 от 01.02.2012г. за пренасянето през границата на страната на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия със и от тях и за водене на митнически регистри по чл.10а от ВЗ, е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1000.00 /хиляда/ лева на основание чл.18, ал.1 от ВЗ, във връзка с чл. 27 от ЗАНН.

ОСЪЖДА ТД ЮГОЗАПАДНА АГЕНЦИЯ МИТНИЦИ ДА ЗАПЛАТИ на Д. С. Ал-Х. да заплати сторените в настоящото производство разноси в размер на 500/петстотин/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.